

N:o 39.

Ank. till Riksd. kansli den 30 mars 1897, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående ändrad lydelse af 25 kap. 9 § rättegångsbalken.

25 kap. 9 § rättegångsbalken är af följande lydelse:

»I de saker, som genom laga vad gå till Svea hofrätt ifrån häradsrätt i Upland, Södermanland, Vestmanland, Nerike och Gestrikland, ingifve kåranden sin inlaga innan klockan tolf på den fyrationde dagen, den oräknad då häradsrättens dom föll, eller hafve sitt vad förlorat; ifrån häradsrätt i Kopparbergs län, Vermland, Helsingland, Jemtland, Herjeådalen, Medelpad och Ångermanland samt på Gotland på den sextionde dagen; ifrån häradsrätt i Vesterbotten på den nittionde dagen; i Göta hofrätt ifrån häradsrätt i Östergötland, Kalmar län, Småland och Vestergötland på fyrationde dagen; ifrån häradsrätt i Halland, Dal och Bohus län på sextionde dagen; i hofrätten öfver Skåne och Blekinge ifrån häradsrätt i dessa landskap på den fyrationde dagen. I vaxel- och sjörättssak vare tid hälften kortare, att fullfölja vad ifrån häradsrätt i hvarje ort till hofrätt.»

Under Vesterbotten inbegripes, enligt kongl. brefvet den 25 augusti 1824, Norrbotten jemte de till dessa län hörande lappmarker.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottets behandling hänvisad motion, n:o 84, har nu herr *Kronlund* föreslagit, att Riksdagen

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 7 Saml. 28 Häft.

för sin del ville besluta, att ofvanberörda paragraf får följande ändrade lydelse: »I de saker som — — — förlorat; ifrån häradsrätt inom öfriga delar af Svealand (svea hofrätts domvärjo) på den 60:de dagen, i Göta hofrätt etc.»

Motionären åsyftar sålunda upphäfvande af det för *Vesterbotten* (Vesterbottens och Norrbottens län) gällande undantagsstadgandet angående tid för fullföljd af vadetalan och vill i detta hänseende införa likställighet emellan Vesterbotten och Norrlands öfriga landskap.

Till stöd för sitt ändringsförslag anför motionären, hurusom senare tiders stora utveckling af jernvägskommunikationer möjliggjorde en betydligt snabbare förbindelse emellan de aflägsnare belägna underdomstolarnes jurisdiktioner och öfverrätterna, än förr kunde ega rum. Särskildt gälde detta Norrland. Då för tio år sedan den norrländska stambanan ej sträckte sig längre än till Sollefteå, hade man från det mest aflägsna tingsstället i Sverige, nemligen Karesuando, beläget 40 mil norr om Haparanda, en landsvägsfärd af omkring 115 mil till närmaste jernvägsstation. Nu deremot torde det ej finnas något tingsställe i Norrland, som vore beläget på längre afstånd från jernväg än 25 mil. Under sådana förhållanden torde ej förefinnas något skäl att bibehålla den för fullföljande af vädjade mål från Vesterbottens och Norrbottens län stadgade tid af 90 dagar. Afkortning af denna tid skulle emellertid i sin mån bidraga till afhjelpande af långsamheten i rättskipningen, och en förändring i bestående lagstadganden syntes motionären kunna ske, utan att derigenom förrycktes lagbyråns arbete å rättegångsväsendets ombildning.

Utskottet anser visserligen, i likhet med motionären, de förhållanden, som betingat tillkomsten af ifrågavarande stadgande angående tid för fullföljd af vadetalan i mål från häradsrätter i Vesterbottens och Norrbottens län, numera hafva, särskildt genom den betydande utvecklingen af kommunikationsväsendet i dessa trakter, undergått så väsentlig förändring, att en inskränkning af berörda tid utan olägenhet må ega rum, men utskottet kan, det oaktadt, ej tillstyrka bifall till motionärens hemställan. Enligt hvad af Kongl. Maj:ts proposition angående statsverkets tillstånd och behof inhemtas, är nemligen lagförslag om ändring af gällande bestämmelser angående tid och sätt för fullföljd af talan mot domstols beslut för närvarande under utarbetande i lagbyrån;

och det synes vid sådant förhållande ej vara skäl att vidtaga en detaljändring, som till äfventyrs ej komme att stå i öfverensstämmelse med de principer, hvilka vid allmän revision blifva tillämpade. Detta är så mycket mera sannolikt, som motionärens ändringsförslag icke grundar sig å någon utredning om den tid, som för talans fullföljd i mål från Vesterbottens och Norrbottens län är den efter förhållandena bäst afpassade, utan endast anknyter sig till bestämmelser, som gälla för andra delar af landet.

På grund af det anförda hemställer alltså utskottet,

att herr Kronlunds ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 30 mars 1897.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
